

NEWS

Vastaanotosta omaan vuoroon

17. heinäkuuta 2026, Tobias Engl

Herra Vogel ei tuntenut lääkäriasemaa ennestään. Se sijaitsi kolmannessa kerroksessa talossa keskustan laidalla, lasioven takana, joka sulkeutui hiljaisemmin kuin hän oli odottanut. Sisällä oli valoisampaa kuin hän oli kuvitellut. Neljä ovea, käytävä, eikä ketään, joka olisi kertonut, minne mennä. Hän pysähtyi ajanvarauslappu kädessään ja tunsu sen vanhan tunteen: olen väärässä paikassa.

Sitten hän huomasi näytön. Se oli tiskin vieressä, rauhallinen, himmeän vihreä. Ilmoittaudu vastaanotossa, siinä luki, ja nuoli osoitti vasemmalle. Herra Vogel meni vasemmalle. Työntekijä otti hänen korttinsa, näppäili jotain, ja näytölle ilmestyi numero. Hänen numeronsa. 27.

Hän istuutui. Hänen edellään odotti muita, jokaisella oma numeronsa, jokainen rauhallisena. Näytöllä luki, kenen vuoro oli ja kuka olisi seuraavana. 24. Sitten hetken ei mitään. Sitten 25. Herra Vogel ei enää laskenut päässään, ei kysellyt, ei noussut katsomaan. Hän vain vilkaisi näyttöä ja tiesi, missä mennään.

Ennen oli ollut toisin. Silloin tiskiltä oli kysytty, kauanko vielä kestää, ja saatu vastaus, jota kukaan ei pystynyt pitämään. Silloin hoitaja oli huutanut nimen koko huoneen halki, ja kaikki olivat nostaneet katseensa. Täällä kukaan ei huutanut. Numero riitti.

26. Herra Vogel oli jo tarttumassa takkiinsa, kun huomasi, ettei numero ollut vielä hänen. Nainen ikkunan luota nousi ja lähti. Hän nojautui taaksepäin. Näytöllä ei sillä välin pyörinyt mainosfilmiä eikä silmukkaa kaukaisista hiekkarannoista. Se, mitä hän näki, koski häntä itseään – hänen paikkaansa, hänen reittiään, kohta hänen oveaan.

Sitten se oli siinä. 27 ja sen vieressä pienemmällä tekstillä huone: Huone 3. Ei nimeä, ei mitään, mitä muiden olisi tarvinnut kuulla. Herra Vogel nousi. Hän tiesi, minne mennä. Käytävää pitkin, kolmas ovi; hän oli nähnyt reitin jo ennen kuin kulki sen.

Kun hän myöhemmin lähti, hän tuskin enää huomasi näyttöä. Se oli tehnyt tehtävänsä eikä ollut kertaakaan tiellä. Hyvä paikka, hän ajatteli lasioven sulkeutuessa hiljaa hänen takanaan: sellainen, joka ohjaa niin, ettei sitä edes huomaa.

Näyttöä, joka oli opastanut hänet läpi aamupäivän, pyörittää ScreenWay. Herra Vogel ei koskaan törmää tähän nimeen. Eikä hänen tarvitsekaan.